

V ORGANIZACIJI NATE

Ex-tempore Iška 94

Od 6. do 8. maja je potekal v Iški vasi in Iški že drugi EX-tempore v organizaciji turistične agencije »NATA« International, d.o.o., iz Iške 129/a. Začela se je že v petek 6. maja, ko so umetniki iz različnih krajev Slovenije prinašali na žigosanje podlage, na katerih so kasneje nastajale čudovite upodobitve kraja in okolice. Lepo vreme je bilo naklonjeno ustvarjalcem, ki so se razkropili daleč naokoli, ustvarjali svoja dela skriti ob bregu Iške, ki je žuborela tako kot že tisočletja po prelepi dolini. Nastal je mlin in žaga v Iški, upodobljeni so bili konji na paši, oljna repica je pokazala povsem novo dimenzijo, vedno tiho in od običajnega obiskovalca vedno pozabljeno barje je zaživel v vsej lepoti, njive in kozolci nad njimi so dobili svoj portret. Tako je nastalo v treh dneh kar 40 umetniških slik.

Zaključek prireditve je bil v nedeljo 8. maja. Slikarji so morali svoja dela oddati v prostorih agencije in galerije NATA ob 12. uri. Vzdruje je naraščalo. Napetost se je stopnjevala, kajti avtorji so prinašali svoja dela na ogled in ocenitev. Ko sem opazoval njihove obraze, sem bil prepričan, da trud naše agencije ni bil zaman. Žareli so od zadovoljstva, kajti vsak zase je bil prepričan, da je ustvaril »PRAVO« sliko. Začelo se je. Slike smo postavili skupaj in družno. Razstava je dobivala svojo končno podobo, res pa je tudi, da je zmanjkovalo prostora na stenah. Postavili smo panoje pred agencijo in tako smo razstavili lahko vsa dela. Kar 30 avtorjev se je predstavilo pred očmi številnih obiskovalcev in seveda pred strokovno komisijo, ki je imela težko nalogo. Določiti najboljše. Vsak od preko 200 obiskovalcev je imel svoje oko na kateri od nastalih del, pa vendar odločitev smo prepustili dr. Ivanu Sedeju in prof. Savu Sovretu. Avtorje smo povabili na kosilo, tako kot v soboto, komisija pa je v miru pregledala vsa dela in ob 15. uri pred številnimi obiskovalci objavila rezultate.

1. mesto je dobil PAVLE ŠČURK za sliko POGLEDE NA IŠKO
2. mesto je dobila MOJCA KOPAČ za sliko BARJE V MAJU
3. mesto je dobil MARJAN MIKLAVEC za sliko MLIN
4. mesto je dobil IVAN JAPELJ za sliko STAJE

5. mesto je dobil VLADIMIR KOVAČ za sliko IŠČICA. Odločitev so padle, vemo, da je bilo težko podeliti nagrade, saj so bila vsa dela vsaka po svoje lepa, pa vendar, nagrade so tu. Naša agencija je podelila nagrade:

1. nagrada: tridnevni izlet za dve osebi v Švico od 3.-5. junija
2. nagrada: tridnevni izlet za dve osebi v Rim od 27.-29. maja
3. nagrada: dvodnevni izlet za dve osebi na Bavarske gradove 3. julija.

Za kulturni program smo tudi poskrbeli, sponzorji pa za pogostitev vse tri dni. Ob odlični hrani v gostišču M&M BREST ter ob pršutu in ZLATI PENINI pri nas, smo se pogovarjali še pozno popoldne. Tudi zvoki kitar in pesem naših brhkih deklet Alenke, Vesne in Majde so naredili svoje. Veselo vzdušje je združilo pevce k skupni pesmi, otroci pa so našli zabavo na poniju, ki ga je pripeljal domačin Jože Škulj, znan rejec in ljubitelj konj. Tako avtorji, kot strokovnjaki in obiskovalci so si bili edini v oceni: EX-tempore v Iški je res posebnost med podobnimi prireditvami – se bomo prišli in to rade volje. Za nas kot organizatorje je bil trud poplačan, saj je bilo veliko slikarjev in obiskovalcev. Veseli smo bili domačinov, ki so prišli v velikem številu, žal pa nam je, da občina nima in nima posluha za to dejavnost v našem kraju. Izvršni svet smo prosili za pomoč vsaj trikrat, tako pisмено kot osebno. Niti odgovora nismo prejeli, kaj šele pomoči ali pa vsaj obiska. Tudi novinarji lokalnega glasila niso imeli časa, kljub pravčasnemu obvestilu, tako da moramo članek pisati sami. Bo pač verjetno kdo le prišel na gasilsko veselico, ki bo kmalu v kateri od sosednjih vasi. No, kljub temu, prireditve je popolnoma uspela in tudi drugo leto bomo imeli podobno, če ne boljše, pa če se bo kulturna skupnost naše občine pozanimala za naše delo ali ne. Kljub temu, da smo v treh letih postavili raznim umetnikom že 14 samostojnih razstav in dva Ex-tempora na svoje stroške, se moramo zahvaliti za pomoč pri tej prireditvi še sponzorjem.

CHEMO Maistrova 10, LJUBLJANA
SKB sektor nepremičnin, LJUBLJANA
EMONA BLAGOVNI CENTER, LJUBLJANA
COMERCE, LJUBLJANA
MINIAN d.o.o., LJUBLJANA
Ob tej priliki bi se rad zahvalil vsem slikarjem, sponzorjem, obiskovalcem in vsem, ki so bili v srcu z nami.
Vid BRATOVŽ

Folklorna skupina z Dobrove

S 16. SREČANJA FOLKLORNIH SKUPIN V ŠENTJOŠTU

Ples in pesem – ohranjevalca ljudskega izročila

Kulturni dom Ivana Cankarja v Šentjoštu je brčkone eden redkih, ki ohranja ljudska izročila še v svoji pristni, neizumetničeni obliki, brez vsiljivega modernizma in druge hipermoderne navlake. Tako lahko razumemo tudi 16. srečanje ljubiteljskih folklornih skupin s širšega območja Ljubljane, ki so ga te dni pripravili v tem domu (v organizaciji občinske in mestne ZKO).

Šentjoščani, pravzaprav tamkajšnji kulturniki, so poskrbeli, da so plesi in pesmi osmih folklornih skupin, kolikor jih je prišlo na srečanje izveneli v kar najbolj avtentičnem okolju, na oder so postavili pravo kopico sena, zraven prilonili še odslužena kolesa lojtskega voza, na vogalih pa namestili košate brezovne veje. Pač, vse skupaj naj bi kar najbolj približalo avtentično podobo nekdanjega kmečkoga podeželja, ko so nastali, ali se vsaj do kraja razvili najboljši slovenski plesi in pesmi. Za nameček je bil tu še kosci, ki je klepal koso, zraven pa še zapel tisto staro »Moja kosa je križavna« in fant in dekle, ki sta se veselo stiskala v kopici... Z zanimivim nastopom, ki so mu nadeli ime »Ljubezven je življenje«, so šentjoški kulturniki želeli prikazati nekaj starih šeg, pesmi in plesov iz okolice njihovega kraja. Na kratko pa je pred tem Šentjošt predstavila še tudi mentorica skupine Špela Grdadolnik.

Če bi srečanje šlo zares (za oceno), potem bi si med vsemi nastopajočimi najvišjo oceno brčkone prislužila folklorna skupina Emona iz Ljubljane. Plesalci in pevci skupine (pri nekaterih plesih so bili oboje hkrati) so se

kar dvakrat pojavili na odru, v drugo s pravim pravcatim kurentom in našemljeni v maskah (fantje). Vse, koreografija, glasba in sam ples (razen gorenjskega štajerša, so zaplesali še nekaj goriških plesov) je bilo na nivoju, ki je presegal povprečje tega večera. Koreografijo in glasbo je prispeval Danilo Ravnikar. Fantje iz Ljubljane so pokazali, da znajo tudi metlo sukati prav tako spretno kot podeželski, dokazali pa so tudi, da se še kako da »kušvati« tudi kleče na tleh, na blazini... Za popostritev so povabili na oder celo gledalca iz dvorane.

V gorenjskem štajeršu se je zavrtelo in zapelo tudi »deset veselih fantov in deklet« FS »Sora« iz Medvod (»želimo prikazati, kako so včasih fantje slavili na Gorenjskem«). Skupino – vse so se predstavljale same – je tako kot FS Emona spremljal pravcati ansambel.

S spletom gorenjskih plesov so želeli »zasejati dobro voljo«, kot so se predstavili v uvodu, tudi vse boljše plesalci starejše skupine FS »Klas« iz Horjula, medtem ko je mlajša skupina, ki letos zaokrožuje petnajst let dela, prikazala splet prekmurskih plesov.

Jubilej, to pot pet let dela, kljub težavam slavi tudi FS Polhov Gradec (zaplesala je splet koroških plesov). FS Dolomiti z Dobrove se je predstavila z dobro izvedenimi belokranjskimi plesi, medtem ko so njeni odlični Gorenjski fantje pod vodstvom Boruta Dolinarja zapeli nekaj starih gorenjskih pesmi (med njimi »Dečva je u rutiču trebiva«).

BRANKO VRHOVEC

Z DOBROVE

Skupina 19 mladih pripravila lep večer

Preteklo je tri leta in pol lepega druženja, na tudi trdega dela v skupini. Nekateri so jo v tem času zapustili, zopet drugi pa so našli v njej mesto. Upevali so grla, vadili konge in se urili na glasbenih instrumentih. Skozi ta leta so svoje znanje strnili in pripravili celovečerni nastop pod naslovom: Vzemi si čas, oglej si nas.

V kulturnem domu na Dobrovi je v soboto 16. aprila folklorna skupina Dolomiti pripravila za slabi dve uri prestrega ljudskega programa. V večer so nas, oblečeni v bele belokranjske noše, popeljali s pesmijo in glasovi so

zapolnili dvorano. Ob glasbi so nato še zaplesali in navdušili z zvezdo. Vrstile so se pesmi v različnih sestavih. Lepo je bilo slišati večglasje ljudskih pesmi. Najprej so zapeli fantje; po instrumentalni viži, ki sta jo godca zaigrala na harmoniko in bas pa še dekleti, ki sta peli porabsko pesem. V lepo obarvanih prekmurskih nošah so člani folklorne skupine zaplesali ples iz severno-vzhodne Slovenije.

Po recitalu smo slišali dolensko pesem, ki je govorila o soldatu in štajersko o Vodovniku Juriju. Najbolj je občinstvo navdušilo domači instrumentalni, kjer so godci igrali na frajtonarico, ločen bas, grablje, koso in perivnik. Za prijetno vzdušje so poskrbeli tudi gledalci, ko so sodelovali s ploskanjem. Iz ust nastopajočih smo slišali mnogim nepoznano melodijo rezijске pesmi. V bogatih primorskih nošah, ki so pri dekletih še posebej lepe, smo pred plesom skupine slišali pripovedno pesem. Fantje so zapeli še dve pesmi, kjer se je izkazal njihov veliki pevski potencial, vmes pa sta godca še eno zaigrala. Zabavno je bilo, ko so fantje tekmovali med seboj s klobuki ob vedno hitrejšem tempu glasbe.

Ljubezenska pesem se je marsikateremu dekletu prikupila v tem spomladanskem prebujanju narave in ljubezni. Ta potrkano so plesalci zaplesali v gorenjskih narodnih nošah. Na odru smo začutili, da med plesalci vlada pravo vzdušje in ljubezen do plesa. Veselje je bilo pogledati nasmejane obraze in zapeljive poglede, ki so se pletli med njimi. Prijetno je šla v uho viža, ki se je igrala na orglice in ločen bas in jo danes zelo poredkoma slišimo. Na odru so člani folklorne skupine še vsi skupaj zapeli pesmico, se zahvalili vsem, posebno sponzorjem in bili nagajani z bučnim aplavzom.

Na izhodu so ponudili pecivo, mnogi gledalci pa so zatrjevali, da jim je bil večer všeč. Ni bilo zaman, da so si vzeli čas, zadovoljni pa so bili tudi člani folklorne skupine Dolomiti, ki hitijo novim izzivom naproti.
R. M.

Veliko ljudi sanja in misli, kako bi postali igralci oz. kako bi postali »slavni« igralci. In ker večini ne uspe postati slaven, igralstvo opustijo.

Vendar če rad igraš, če si to res želiš, boš na slavo pozabil. Res je, da imaš na predstavi in pred njo veliko treme, misliš na to, kako se boš zmotil, kako boš padel, se spotaknil, vendar greš naprej z željo po igranju.

Pomembno je, da se ti zvišiš v svojo vlogo in da si z mislimi v obdobju, ki ga narekuje tekst. Tudi soigralci so pomembni. Morajo te sprejeti in vsi skupaj moramo ostati resni in zbrani. Ampak kljub tremi in trudu greš naprej z mislijo: »To moramo izpeljati do konca.«

Tina P.
Vsakdo se znajde v igralski koži. Če ne dobesedno, pa vsaj v vsakdanjem življenju. Ljudje le malokrat pokažejo svoj pravi obraz, ves čas le igramo in se kažemo svetu z različnimi obrazi. »Ves svet je oder«, je rekel Shakespeare.

Tako je bilo tudi na Igu v soboto, 19. marca in cel teden prej. Pred predstavo se življenje vrtilo samo okoli odra. Priprave so potekale dolgo, a se je izplačalo. Ljudje so se krasno odzvali, bili so prava publika.

Nervoza je bila prisotna kar pri vseh igralcih, tako da jaz nisem bila izjema. Najhuje je nekaj minut pred prihodom na oder, potem pa nervoza izgine, ko vidiš, da se ljudje ne smejejo tebi osebno, ampak osebi, ki jo igraš.
Alenka A.

V igralski koži

Mnogi ljudje mislijo, da je igralstvo nekaj nevsakdanjega. Pa vendar; ko si na odru, se skoncentriras samo na tisto vlogo, ki jo igraš. Odigraš svoj tekst in ko se vrneš za oder, si še vedno človek kot si doma, v šoli,...

Pred nastopi imamo ponavadi vaje vsak dan. Pa to niso take vaje, da bi jih morali odigrati brez napake. To so vaje, ki ti dajo voljo do igranja, voljo, da prideš z veseljem na nastop. In seveda če ne bi imeli naše voditeljice Alenke, ki nas zvesto spremlja skozi vse vaje, bi se ta volja izgubila. Seveda pa se na vajah tudi od srca nasmejemo. Vsak k tekstu doda še malo besedila, zato dobre volje na vajah ne manjka. Na to kako neko igro odigramo pa vpliva tudi publika. S svojim ploskanjem nam dokažejo, da čeprav smo še tako majhna in neznana gledališka skupina, da bo nekoč še nekaj iz nas. Vsi hkrati pa se trudimo, da bodo naši nastopi iz dneva v dan boljši.

Teja L.

Nekateri sanjajo, da bi nekoč postali igralci. Vendar sanje sploh niso potrebne, saj smo vsi ljudje igralci in svet si lahko predstavljamo kot en velik oder, na katerem se odvija igra Naše življenje. Na pravem odru pa ponavadi predstavljajo igre po zgodbah iz preteklosti ali pa si jih izmislijo. Umetnost igralstva je v tem, da se mora igralec živeti v obdobje v katero je igra postavljena in mora dobiti popolno predstavo o karakterju osebe, ki jo igra.

Skupaj s soigralci se poskušamo živeti v različna obdobja. To je zelo zabavno, saj so včasih počeli stvari, ki se nam v današnjem času zdijo zelo smešne. Ko pa se navadimo na te stvari, nam ni težko odigrati svojo vlogo brez da bi izgubili koncentracijo. Velika razlika je igrati na vaji kakor pa na predstavi. Pred občinstvom imaš tremo, bojiš se, da se boš zmotil ali kaj pozabil narediti. Ampak v takem primeru je najbolje, da ignoriraš gledalce in se popolnoma uživiš v vlogo. Seveda pa je pomembna samozavest. Človek mora verjeti vase in vedeti, da mora začeti stvar izpeljati do konca.

Nadja P.

Več kot sto pevcev je s Prešernovo Zdravljico pod vodstvom gospe Lili Založnik, pevovodkinje moškega zbora Briše skupaj zaključilo prireditev na Lovrencu.

RAZSTAVE

Belantičeva v Konexu

V razstavnih prostorih Konexa na Cesti na Brdo, so 20. maja odprli razstavo slik akademske slikarke Vide Slivnik Belantič. »Opus, nastal leta 1993 v mnogočem potrjuje njena starejša izhodišča, hkrati pa uvaja novo kvaliteto. Ze površen pogled na živahna tihožitja, figuralko in fragmentarne opise pejsažev, nas preseneti z izredno sproščeno potezo in s prvimi, ki jih lahko opisno označimo kot lirčno parafrazo gestualizma.« Tako je predstavil slikarkino delo Dr. Ivan Sedej.

Cerjakova v Iliriji

2. junija je bila v galeriji Ilirije Vedroga na Tržaški cesti odprta razstava otroških ilustracij Moje Cerjak. Umetnico je predstavila umetnostna zgodovinarica Lenka Domjan, Pavle Učakar pa je predstavil čisto novo knjigo: Bine Štampar Zmavec z naslovom Popravnjalnica igrač, ki jo je ilustrirala Mojca Cerjak. Razstava bo odprta do 23. junija.

Srečanje na gori

Pod tem naslovom so člani moškega pevskega zbora z Dobrove in lastnik kmetije odprti vrat »Pri Logarju« na Lovrencu nad Polhovim Gradcem pripravili pravo malo revijo pevskih zborov s področja Polhograjskih Dolomitov.

Nič ne bi bilo posebnega, saj je takih revij precej – če se ne bi bilo treba peš povzpeti po strmi stezi kar 824 metrov nad morjem. Isto je seveda veljalo tudi za številno občinstvo. Lepo vreme, lepo prepevanje in izreden razgled, vse je prispevalo k uspehu prireditve. Dobrovačani so obljubili, da bo prireditev postala tradicionalna, nastop pa so izkoristili tudi za voščilo svojemu dolgoletnemu članu Janezu Dolinarju za 60. rojstni dan.

Nastopili so: moški zbor s Črnega vrha pod vodstvom Marka Jankovca, moški zbor iz Briš pod vodstvom Lili Založnik, mešani zbor iz Polhovega Gradca pod vodstvom Marije Nartnik, mešani zbor z Dobrove pod vodstvom Boruta Dolinarja in seveda moški zbor z Dobrove pod vodstvom Brigitte Rovšek.

AVTOŠOLA AŠ BUBNIČ

Vidičeva 1 Ljubljana

Zagotavljamo vam racionalno, korektno in prijazno poučevanje na vozilih R-CLIO.

Vabimo vas na tečaje CPP, ki se bodo začeli 13. in 27. JUNIJA

Informacije dobite na telefonskih številkah 267-870 od 10. do 12. ure dopoldne

266-587 od 16. do 18. ure popoldne vsak dan razen sobote in nedelje

AŠ BUBNIČ

7. junija ob 21. uri Zijah Sokolovič – GLUMAC...JE GLUMAC...JE GLUMAC (monodrama)

8. junija ob 21. uri SEX & VIOLENCE THEATRE – DR. JACKAL AND MS. HIDE (glasbena komedija)

10. junija ob 21. uri SEX & VIOLENCE THEATRE – DR. JACKAL AND MS. HIDE (glasbena komedija)

14. junija ob 21. uri otvoritev razstave kiparskega projekta LJUBLJANICA 94 (razstava bo odprta do 5. julija, galerija je odprta vsak dan razen nedelje in ponedeljka med 11. in 22. uro)

17. junija ob 21. uri IMPROVIGLA: GLEDALIŠČE ANE MONRO vs MASH KOLEKTIV – DRUŽBA Z NEOMEJENNO odgovornostjo (tekma v gledaliških improvizacijskih disciplinah)

24. junija ob 20. uri KONCERT ORKESTRA MANTECA